

Vetero

Knina

www.farnoststaryknin.cz

červen 2017

Červen ve farnosti

Začátek měsíce června je ve znamení přípravy na **Svatodušní svátky**.

Připomeneme tu událost, kdy Pán Ježíš se loučí se svými přáteli, vystupuje na nebe a učedníky ujišťuje, že je nenechá samotné. Vyzývá je k modlitbě, aby prosili Otce o příchod Ducha svatého. Toto nám popisuje svatý Lukáš ve Skutcích apoštolských ve druhé kapitole: „Nastal den Letnic a všichni byli pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přizene silný vítr a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako ohně, rozdělily se, nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali...“(Sk2,1-4)

Duch svatý v nás působí pokoj, lásku a radost (Papež František) /

Ježíš mluvil o mnoha věcech, ale vždycky se to nakonec týkalo třech klíčových slov: pokoje, lásky a radosti. O pokoji Ježíš řekl, že nám jej nedává tak, jako jej dává svět. O lásce řekl mnohokrát, že je přikázáním vůči Bohu a bližnímu. Ježíš o lásce říká ale i něco nového. Říká nejenom „mějte se rádi“, ale „zůstaňte v mé lásce“. To je křesťanské povolání: „zůstávat v lásce Boží“! Znamená to dýchat a žít z onoho kyslíku, žít z onoho vzduchu - zůstávat v Boží lásce.

A jaká je Jeho láska? „Jako Otec miloval mne, tak jsem já miloval vás.“ (Jan 15,9). Znamená to tedy, že vztah lásky mezi Ježíšem a Otcem je i vztahem lásky mezi Ním a námi. A nám nabízí, abychom v této lásce zůstávali. Láska nepřichází ze světa, ale od Boha. Radost je jakýmsi znakem křesťana. Křesťan bez radosti buď není křesťan, nebo je nemocen. Jiná možnost není. Radost je pečeť křesťana. I v bolestech, souženích a pronásledováních.

Pokoj, láska a radost – tři klíčová slova, která nám zanechává Ježíš. A kdo působí tento pokoj, tuto lásku i radost? Duch svatý! Velký neznámý našeho života. On je darem, který nám dává pokoj, učí nás lásce a naplňuje radostí. Kdo z nás se modlí k Duchu svatému?

Kéž nám Bůh daruje milost vždycky opatrovat Duchasvatého v nás. Onoho Ducha, který nás učí mít rád, naplňuje nás radostí a vlévá nám pokoj.

(Zpracováno podle promluvy papeže Františka 22. 5. 2014.)

Slavnost Těla a krve Páně (‘Božího těla’)

Svátek, který katolická církev slaví ve čtvrtek po svátku Nejsvětější Trojice, aby zvláště

oslavila - eucharistii. Po 2. vatikánském koncilu se tento svátek nazývá slavnost Těla a krve Páně. Svátek zavedl Urban IV. r. 1264 po zázraku v Bolseně.

Roku 1314 byl potvrzen Klementem V. Od 15. stol. se po celé církvi rozšířil zvyk - procesí.

Velký eucharistický zázrak se odehrál roku 1263 v nedaleké Bolseně. Na své cestě do Říma se tam zastavil velmi zbožný český kněz, řečený Petr z Prahy. Trpěl velkými pochybnostmi o skutečné přítomnosti Krista v Eucharistii a doufal, že setkání s papežem Urbanem IV. mu pomůže pochybnosti rozehnat. V kostele sv. Kristiny sloužil mši a v okamžiku proměňování se celá hostie kromě míst, kde ji kněz držel prsty, proměnila v tělo. Tělo natolik krvácelo, že se kapky krve před zraky všech přítomných rozstříkly na korporál a čtyři mramorové dlaždice. Hluboce pohnutý kněz poté navštívil papeže, který zrovna pobýval v Orvietu. Místní biskup byl okamžitě pověřen vše přezkoumat. Na místě shledal, že se jedná jistě o zázrak. Vzal korporál s sebou a šel za papežem. Ten mu šel sám vstříc se zástupem zbožných lidí a všichni se relikvii klaněli. Obyvatelé Orvieta na památku zázraku vystavěli gotický chrám, který je vlastně velkým relikviářem a bývá nazýván "zlatou lilií italských katedrál". Zázrak se odehrál v době, kdy byla mezi křesťanstvem velmi rozšířená pochybnost o skutečné přítomnosti Krista v Eucharistii.

Rok po konání bolzenského zázraku papež Urban IV. ustanovil svátek Božího Těla a sv. Tomáš Akvinský k němu složil celé oficium. Zvláště jeho píseň Adoro te devote ("klaním se ti vroucně") zdomácněla i u nás.

Církev zakouší, jak se stále naplňuje Kristův příslib:

„Hle, já jsem s vámi po všechny dny...“

Církev žije z eucharistie a v rozmanitých formách zakouší, jak se stále naplňuje Kristův příslib: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Mt 28,20). V eucharistii se církev raduje z této přítomnosti s jedinečnou intenzitou, neboť chléb a víno se proměňují v tělo a krev Pána. Když o Letnicích církev, lid nové smlouvy, začala své putování k nebeské vlasti, Nejsvětější svátost nadále pravidelně doprovázela její dny a naplňovala je důvěryplnou nadějí. Kristus nám skrze přijímání svého těla a krve předává také svého Ducha.

Eucharistická oběť je „zdrojem a vrcholem celého křesťanského života. „Vždyť nejsvětější eucharistie obsahuje celé duchovní dobro církve, Krista samého, našeho velikonočního Beránka a živý chléb. Skrze své tělo, Duchem Svatým oživované a oživující, dává lidem život“. Proto církev stále upírá svůj pohled na Pána ve Svátosti oltární, v níž odhaluje plné vyjádření jeho nesmírné lásky.

Nemusíme čekat na věčný život až po smrti. Ten, kdo se živí Kristem v eucharistii, nemusí čekat na věčný život až po smrti: má jej už na zemi jako prvotinu budoucí plnosti, která pojme člověka v jeho úplnosti. V eucharistii totiž dostáváme také záruku tělesného vzkříšení na konci světa: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má věčný život a já ho vzkřísím v poslední den“ (Jan 6,54).

(Vybráno z ECCLESIA DE EUCHARISTIA - Encyklika Jana Pavla II. 2003)

Vybrané bohoslužby v měsíci červnu v naší farnosti

3. června 15:00 hod. Velká Hraštice
18:00 hod. Nový Knín
4. června Slavnost Seslání Ducha Svatého
- při bohoslužbách obnovíme svátost biřmování
8:30 hod. Borotice
10:30 hod. Starý Knín - dvě děti poprvé přijmou Pána Ježíše
ve svatém přijímání
15:00 hod. Živohošť
15. června 16:00 hod. Borotice - slavnost Těla a Krve Páně - průvod s eucharistií obcí
17. června 13:30 hod. Nechalov - poutní mše sv. u kapličky
15:30 hod. Záborná Lhota - poutní mše sv. u kapličky
24. června 13:30 hod. Libčice - poutní mše sv. za libčické občany a požehnání pro
místní hasiče
17:00 hod. Pouště - poutní mše sv. u kapličky

Úmysly apoštolátu modliteb na měsíc červen

Všeobecný úmysl: Zastavení obchodu se zbraněmi

Za představitele národů, aby se dohodli na rozhodnutích ukončujících obchod se zbraněmi, které jsou příčinou mnoha nevinných obětí.

Národní úmysl:

Za naše biskupy, aby vždy podporovali misijní společenství a usilovali tak o ideál prvních křesťanských společenství, ve kterých věřící měli jedno srdce a jednu duši (EG, č. 31).

Přeji všem našim občanům požehnání, dětem dobré vysvědčení a radost z každého nového dne, který nám Pán dává.

Žehná P. Josef Andrejčák O.Cr., farář